

Příloha k protokolu o SZ č.

Student/-ka: **Adéla Zborníková**

Vysoká škola: .
Pedagogická fakulta Jihočeské univerzity

Aprobace:
Český jazyk – Společenské vědy se zaměřením
na vzdělávání

Ústav:
Katedra českého jazyka a literatury

Recenzent b. p.* /
Mgr. Veronika Faktorová, Ph.D.

Datum odevzdání posudku:
13. 7. 2014

Vedoucí b. p. */
prof. PhDr. Dalibor Tureček, CSc.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Mapa českého historického realismu

.....
(téma)

Práce Adély Zborníkové má být dle úvodní anotace bibliografickým přehledem českého historického realismu, tedy má soustředit díla a tvůrce zahrnované v české literární vědě pod daný pojem (autorka se tu opřela výhradně o syntézy literárních dějin, a to – podotkněme – ve značně úzkém výběru omezujícím se pouze na Novákovy *Přehledné dějiny literatury české*, tzv. akademické *Dějiny české literatury*, Hamanovo *Trvání v proměně a Českou literaturu od počátku k dnešku* Jaroslavy Janáčkové, Alexandra Sticha a dalších autorů. Zamýšlený soupis by mohl být smysluplný, pokud by byly alespoň minimálně analyzovány jeho výsledky (ve smyslu komparace jednotlivých konceptů, upozornění na výlučné jevy, začlenění do teoretického i literárněhistorického kontextu). Pomineme-li, že text leckdy působí značně nekonzistentně a často uvádí zcela nepotřebné informace (kupř. úvodní strany kapitoly 2. 1. věnované realistické poezii se zabývají známými spory o naturalismus atd.), jeho největším handicapem je minimální podíl vlastního komentáře zkoumaného materiálu (práce dokonce v některých pasážích působí jako pouhý přepis cizích výkladů).

K zamyšlení a objasnění přitom vyzývá již sám pojem historický realismus, který autorka překvapivě chápe jako nijak neproblematický fakt, jehož rozsah i užití jsou dány

literárněvědnými publikacemi. Zjevně se ale jedná (a materiál, který shromáždila to poměrně zřetelně ukazuje) o různě vymezený instrument, který slouží literárním badatelům k rozlišení realistických děl z hlediska námětu (podobně jako venkovský realismus). Zásadně se tím odlišuje kupříkladu od pojmu naturalismus, který je v tomto období používán souběžně s pojmem realismus. Oproti historickému/ venkovskému realismu však představuje vyhraněný stylový postup, jenž modifikuje realistický diskurs a má oporu v konkrétních textových realizacích české i evropské literatury i teoreticko-kritickém zázemí. Kromě objasnění „používání“ historického realismu by bylo vhodné okomentovat i jeho žánrové zacílení. Předložený výčet otvírá otázku, zda je historický realismus využitelný výhradně pro oblast prózy (v jejímž rámci je nejčastěji uplatňován), anebo je možné jej upotřebit také pro drama a určitý typ dobové poezie (tuto možnost naznačují kapitoly 2.1. ad.). Z těchto i dalších nabízejících se podnětů však Adéla Zborníková nevytěžila nic než značně vágní a nepodstatné výsledky, nepoložila si jedinou otázku. Přihlédnu-li však k ucházejícímu bibliografickému zpracování primární literatury i využití adekvátní sekundární literatury, jakož i samostatnému úsilí autorky, doporučuji práci k obhajobě s nejnižším možným hodnocením.

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **dobře**

.....
podpis recenzenta bakalářské práce

Českých Budějovicích
V

13. 7. 2014
dne

Stupeň kvalifikace:	Výborně	Velmi dobře	Dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------

*) Nehodící se škrtněte

